

هفتيوار سنتن ڀري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو سُنن ڀريو بيان

25th August 2016

مقبول حج جون نشانيون

(Sindhi)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مقبول حج جون نشانيون

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ
 وَعَلٰى اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
 اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ
 وَعَلٰى اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود جي فضيلت

نبي ڪريم ﷺ جو فرمانِ عظمت نشان آهي: جنهن کي ڪا مُشڪل پيش اچي ته ان کي ڪيپي ته اهو مون تي دُرودِ پاڪ جي ڪثرت ڪري، چوته دُرود پڙهڻ مصيبتن ۽ بلائن کي تارڻ وارو آهي.

(اَلْقَوْلُ الْبَدِيْعُ، الباب الخامس في الصلاة عليه... الخ، ص ۴۱۴، رقم: ۴۵)

شافي و نافي هو تم کافی و وافی بو تم درد کو کر دو دوا تم په کروڑوں درود

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”يَتِيَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

- بہ مدني گل: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ
بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! اذْكُرْ اللهُ، تُوْبُوا إِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مايوس نه ٿيڻ وارو حاجي

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا
أبو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت بركاتهم العالیه پنهنجي
تصنيف ”عاشقانِ رسول جون 130 حڪايتون ۽ مديني جون زيارتون“ جي صفحي
نمبر 96 تي هڪ ايمان آفروز حڪايت نقل ڪندي ارشاد فرمائڻ ٿا:
حضرت سيدنا مالڪ بن دینار رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائڻ ٿا: مون مسلسل

چوڏهن (14) سالن تائين حج جي عظيم سعادت ماڻيندو رهيس ۽ هر سال هڪ درويش کي كعبي جو دروازو پڪڙيندي ڏنو. جڏهن هو ”لَبَّيْكَ اَللّٰهُمَّ لَبَّيْكَ“ آواز ايندو هو: ”لَا لَبَّيْكَ“ مون چوڏهين سال ان شخص کان پڇيو ته اوهان ٻوڙا ته نه آهيو، ان جواب ڏنو: مان سڀ ڪجهه ٻڌي رهيو آهيان، مون چيو ته پوءِ اها تڪليف ڇو ٿا ڪريو؟ ان چيو: ”يا شيخ! مان قسم کڻي ٿو چوان ته جيڪڏهن 14 سالن جي بدران 14 هزار سال به منهنجي عمر هجي ها ۽ سال جي بدران هر ڏينهن هزار دفعا به اهو جواب ”لَا لَبَّيْكَ“ ٻڌڻ ۾ اچي ها تڏهن پوءِ به ان دروازي کان مٿو نه کڻان ها. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائڻ ٿا: اسان اڃا گفتگو ۾ مصروف هئاسين ته اوچتو آسمان مان هڪ ڪاغذ ان جي سيني تي ڪريو، ان اهو ڪاغذ مون ڏانهن وڌايو ته ان ۾ لکيل هو: ”اي مالڪ بن دينار! تون منهنجي ٻانهي کي مون کان جدا ٿو ڪرين ته مون ان جا 14 سالن جا حج قبول ناهن ڪيا، ائين نه آهي بلڪ انهيءَ عرصي ۾ ايندڙ سڀني حاجين جا حج به ان جي پڪار جي برڪت سان قبول ڪيا آهن ته جيئن ڪو به منهنجي درٻار مان محروم نه ٿئي.“

(عاشقانِ رسول کي 130 حڪايات مع مڪه مدينه کي زيارتيں، ص 96)

پهرينا اپنه در سه نه خالي

مَغْفِرَتِ كَا ٻون تجھ سے سُوالِي

ياخدا تجھ سے ميري دعا به

مجھ گنہگار کي التجا به

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي پاترو! حج جي دوران خانہءِ كعبه جي مبارڪ دروازي

کي پڪڙي بظاهر هڪ عام پر حقيقت ۾ بارگاه ربُّ الانام ۾ مَقْبُول بانهي جو پنهنجي ربِّ عَزَّوَجَلَّ جي رحمت تي يقين ۽ ان جي ذات کان حُسن ظن ته ملاحظه فرمايو جو رضاءِ الهي ۽ قُرْبِ خُداوندي ماڻڻ، ارکانِ حج ادا ڪرڻ، ڪعبي شريف جو طواف ڪرڻ ۽ هن مُقَدَّس گهر جي زيارت سان پنهنجي اکين کي تڏاڻ پهچائڻ جي تڙپ رکي مسلسل 14 سالن کان هتي اچي رحم و ڪرم جي اميد رکي ”لَبَّيْكَ اَللّٰهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ اِنَّ الْحَدَّ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَتُبْنُكَ لَا شَرِيكَ لَكَ“ جون صدائون بلند ڪندو هو ۽ جواب ۾ ”لَا لَبَّيْكَ“ جو آواز ٻڌوندو رهيو، پر رَحْمَتِ خُداوندي کان مايوس ٿيڻ جي بدران صبر ۽ رضا جو پيڪر بڻجي هڪ قدم به پوئتي نه ٿيو. آخرڪار آزمائش جي هن گهڙي ۾ اهو نهايت چڱي نموني ڪامياب ٿيو ۽ الله تعاليٰ کي پنهنجي هن مخلص بانهي جي عاجزي، انڪساري ۽ استقامت سان حَرَمِ ڪعبه ۾ ”لَبَّيْكَ اَللّٰهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ اِنَّ الْحَدَّ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَتُبْنُكَ لَا شَرِيكَ لَكَ“ جون صدائون بلند ڪرڻ پسند اچي ويو، ته خالق ۽ مالڪ عَزَّوَجَلَّ ان کي اهڙي بي مثال مَقْبُوليت کان نوازيو جو ان جي اخلاص پيرين صدائن کي حاجين جي حج جي قبول ٿيڻ جو ڏريعو بڻائي ڇڏيو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

منا منا اسلامي پاترو! حج ارکانِ اسلام مان هڪ بُنيادي رُڪن ۽ اهم عبادت آهي، ان فَرِيضِي جي ادائينگي جي غرض سان هر سال لکين مُسلمان هڪ ئي لباس ۾ رنگ و نسل جي فرق کي متائي ۽ پاڻ جي رنجش کي وساري ڪري حَرَمِ جي مبارڪ زمين تي گڏ ٿيندا آهن، جن جي اِتِّفَاق و اِتِّحَاد جو دلڪش نَظَرُو ڏسي دنيا حيرت زده ٿي ويندي آهي.

اها گهڙي حاجين جي لاءِ ڪنهن عظيم نعمت کان گهٽ ناهي هوندو، چوٽه بارگاهه الهی مان انهن خوش نصيبن تي حُصُوصِي ڪرم نوازيون ٿينديون آهن ۽ انهن کي حج جي بدلي ۾ اهڙن عظيم الشان انعامن سان نوازيو ويندو آهي جو جنهن جي باري ۾ ٻڌڻ کان پوءِ حج جي طاقت و قدرت نه رکڻ وارن مسلمانن جي دل و دماغ ۾ به ان مُقَدَّس مقام جي زيارت جو ارمان بيدار ٿيڻ لڳندو آهي. اچو! هاڻي حج جي فضيلتن ۽ حاجين کي ملڻ وارن انعامن جي باري ۾ 4 فرامين مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا، ته جيئن اسان جي اندر به حج جي سَعَادَت مائٺڻ جو جذبو وڌيڪ اُجاگر ٿئي:

1. حاجي پنهنجي گهروارن مان چار سؤ جي شفاعت ڪندو ۽ گناهن کان ائين نڪري ويندو جيئن ان ڏينهن جڏهن ماءُ جي پيٽان پيدا ٿيو.

(ڪنز العمال، ڪتاب الحج والعمرة، الفصل الاول في فضائل الحج، الجزء 5، 7/3، حديث: 11837)

2. حج ڪندا رهو، چوٽه حج گناهن کي اهڙي طرح ڌوئي ڇڏيندو آهي، جيئن پاڻي مير کي ڌوئيندو آهي. (معجم اوسط، من اسمه القاسم، 416/3، رقم: 4997)

3. جڏهن توهان ڪنهن حاجي کان مُلَاقَات ڪيو ته ان کي سلام ۽ مُصَافَحُو ڪيو ۽ ان کي چئو ته اهو پنهنجي گهر ۾ داخل ٿيڻ کان پهريان توهان جي لاءِ مَغْفِرَت جي دعا ڪري، چوٽه ان جي مَغْفِرَت ٿي چڪي آهي. (مشكاة المصابيح، ڪتاب المناسك، الفصل الثالث، 472/1، حديث: 2538)

4. جيڪو حج جي ارادي سان نڪتو، پوءِ مري ويو ته الله عَزَّوَجَلَّ قِيَامَت تائين ان جي لاءِ حج ڪرڻ واري جو ثواب لکي ڇڏيندو ۽ جيڪو عُمري جي ارادي سان نڪتو، پوءِ مري ويو ته ان جي لاءِ قِيَامَت تائين عُمرو ڪرڻ واري جو ثواب لکيو پيو ويندو. (مسند ابى يعلىٰ، مسند ابى هريرة، 441/5، حديث: 6327)

پهر عطا ڪر ديڃئو حج کي سَعَادَت يارسول
 ميرے حج کي بهي کوئي بوجائے صورت يا رسول

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته الله تعاليٰ پنهنجي گهر جي حاجين کي ڪهڙي ڪهڙي طريقي سان نوازيندو آهي، نه صرف ان جي حج کي قبول ڪندو آهي بلڪ قيامت جي ڏينهن انهن کي شَقَاعَت جو اختيار به عطا فرمائيندو آهي، اهي جيئن ته مَغْفِرَت جي سَنَد وٺي موٽندا آهن، تنهنڪري مُسلمانن کي انهن جي دعائن مان حصو وٺڻ جي ترغيب ارشاد فرمائي وئي آهي. جڏهن اسان ڪنهن اسلامي ڀاءُ جي حج تان واپسي جو اطلاع ملي، ته پنهنجي مَصْرُوفِيَت مان ڪجهه وقت ڪڍي ان جي زيارت جي لاءِ وڃڻ گهرجي، ان کي مُبارڪباد ڏيڻ گهرجي ۽ پنهنجي ايمان جي سلامتي، گناهن کان نجات، زيارتِ مڪه و چل مدينه وغيره جهڙين سٺين سٺين دُعائون به ڪرائڻ گهرجن، ڪهڙي خبر جو الله عَزَّوَجَلَّ ان پياري جي دعائن جي صدقي آئنده سال اسان کي به خاتمه ڪعبه ۽ روضي ۽ رسول جي حاضري ۽ زيارت جو شرف عطا فرمائي ڇڏي. بيان ڪيل آخري حديث پاڪ مان اهو به معلوم ٿيو ته حج جي ارادي سان نڪرڻ کان پوءِ انتقال ڪرڻ وارن جا ته ڀاڳ ٿي پيا آهن جو انهن جي لاءِ قيامت تائين حج ڪرڻ جو ثواب لکيو ويندو آهي.

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! ياد رکو! جنهن تي نماز پڙهڻ فرض آهي، ان کي نه رڳو نماز جا ضروري احڪام سڪڻ فرض آهن بلڪ نماز دوران ان احڪامن جو لحاظ ڪرڻ به ضروري ۽ لازم آهي ته جيئن انهن جي نماز

بارگاہ الہي ۾ مقبول بہ ٿئي ۽ اُن کي نماز پڙهڻ جا دُنياوي ۽ اُخروي فائدا ۽ فضائل بہ حاصل ٿين، اهڙي طرح جنهن تي حج فرض آهي اُن کي حج جا ضروري احڪام سڪڻ ۽ دوران حج انهن جو لحاظ ڪرڻ بہ بيحد ضروري آهي تہ جيئن اُن کي پنهنجي مقصد ۾ ڪاميابي نصيب ٿئي ۽ بارگاہ خُداوندي ۾ اُن جي حج کي قبوليت جو درجو بہ حاصل ٿئي، بدقسمتي سان بعض نادان مُسلمان نماز، روزہ، حج ۽ زڪوٰۃ جا مسئلا سڪڻ ۾ ڄاڻي وائي سُسٽي ڪندا آهن، جنهن جي ڪري عين ممکن آهي جو انهن جي عبادات ۾ ڪا اهڙي غلطي ٿي ويندي هجي، جنهن سان اها عبادت ئي ضائع ٿيندي ويندي هجي، بلڪ ڪيئي ڀيرا ائين بہ ٿيندو آهي جو جيڪڏهن ڪو درد مند اسلامي پيءُ اهڙن نادانن جي اصلاح ڪندي انهن کي ٻڌائي تہ فلاڻي غلطي جي ڪري اوهان جي اها عبادت ضائع ٿي سگهي ٿي، تہ اهي چوندا آهن تہ الله عَزَّوَجَلَّ قبول ڪرڻ وارو آهي.

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! هن ۾ ڪو شڪ نہ آهي جو عملن کي قبول ڪرڻ واري ذات الله عَزَّوَجَلَّ جي ئي آهي، پر ان جي حوالي سان شريعت جا احڪام بہ تہ الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي پياري رسول ﷺ ٿي جي طرفان آهن، ان ڪري اسان کي گهرجي تہ نماز، روزہ، حج ۽ زڪوٰۃ جي شرعي مسئلن کي چڱي طرح سکون ۽ الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي پياري رسول ﷺ جي ٻڌايل طريقي جي مطابق ئي عمل ادا ڪيون ۽ ائين پنهنجي طرفان سموري احتياط ڪرڻ ۽ مڪمل ذمہ داري ادا ڪرڻ کان پوءِ الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت کان انهن عملن جي قبوليت جي قوي اُميد رکو ۽ عملن جي قبوليت کي الله عَزَّوَجَلَّ جي ذمہ ڪرم تي ڇڏي ڏيو، ياد رکو! ڄاڻي وائي مسئلا سڪڻ جي مُعاملي ۾ سُسٽي ڪرڻ ۽ عبادات کي ناقص طريقي سان ادا ڪرڻ کان بعد

قُبُوليت جي اُميد رکڻ عقلمندي ناهي. عبادات کي دُرست طريقي سان ادا ڪرڻ جي لاءِ شَرعي مسئلا سڪڻ ڪيتري قدر ضروري آهن، ان جو اندازو هن ڳالهه مان لڳائي سگهجي ٿو جو اسان جي پياري آقا، مڪي مڌني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حج جي اهميت بيان ڪندي ان بابت مسئلا سڪڻ جو حڪم ارشاد فرمايو. جيئن

دين جو حصو

حضرت سيدنا ابوسعيد رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته نبي اڪرم، نور مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: حج جا مسئلا سڪو، چوٽه هي توهان جي دين جو حصو آهي.

(ڪنز العمال، ڪتاب الحج والعمرة، الفصل الثالث ... الخ، الجزء 5، 12/3، حديث: 11893)

اچو! پهريان اسان حج جي ادائينگي جي شرطن بابت ٻڌون ٿا. جيئن

حج فرض ٿيڻ جا شرط

صدرُ الشَّرِيعه، بدرُ الطَّرِيقه حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائين ٿا ته حج فرض ٿيڻ جا اٺ (8) شرط آهن جڏهن اهي سمورا شرط موجود هوندا، تڏهن ئي حج فرض ٿيندو نه ته نه، ۽ اهي اٺ (8) شرط هي آهن: (1) اسلام (2) تندرست هئڻ (يعني ان جي عضون جو سلامت هجڻ، اندو نه هئڻ، چوٽه اڀاهج ۽ فالج وارو ۽ جنهن جا پير ڪتيل هجن ۽ پوڙهي تي جيڪو سواري تي پاڻ نه ويهي سگهندو هجي حج فرض نه آهي) (3) عاقل هئڻ (يعني عقلمند هجي چوٽه مجنون تي حج فرض ناهي) (4) بالغ هئڻ (5) آزاد هئڻ (يعني لونڊي ۽ غلام تي حج فرض ناهي) (6) سفر تي ٿيڻ واري خرچ جو مالڪ هجي ۽ سواري تي پڻ قادر هجي (7) دَاوَالْحَرْب ۾ نه هجي يا (دَاوَالْحَرْب ۾) هجي پر اهو به ڄاڻندو هجي ته اسلام جي

فرضن مان هڪ فرض حج جي ادائينگي به آهي جيڪڏهن ان کي ان جو علم ناهي ته ان تي حج فرض نه ٿيندو. (8) وقت جو هئڻ (يعني حج جي مهينن ۾ تمام شرط موجود هجن). (بهار شريعت، حصه ششم، ۱۰۳۶/۱ تا ۱۰۴۳، ملتقطاً بتغير قليل)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا مٿا اسلامي ڀائرو! حج هڪ عظيم عبادت هئڻ سان گڏوگڏ دُعاَئن جي قبوليت جي گهڻن هنڌن تي حاضري جو سبب به آهي، حطيم ڪعبه هجي يا ميزابِ رحمت، مقامِ ابراهيم هجي يا عرفات جو ميدان، منيٰ هجي يا مُذَلَفه، غارِ حراءِ هجي يا مڪءِ مڪرمه جون حَسِين ۽ دِلڪش واڍيون، مطلب ته هر جڳهه الله **عَزَّوَجَلَّ** جي مسلسل رحمتن جو نزول جاري و ساري رهندو آهي، حاجين جي لاءِ ڏينهن رات دعا جي قبوليت ۽ رحمت ۽ رِضوان جا دروازا کليل رهندا آهن ۽ مغفرت و بخشش جا پروانا تقسيم ٿيندا آهن ان ڪري حاجي کي گهرجي ته اهو ان موقعي کي غنيمت سمجهندي، پنهنجي لاءِ ۽ سڀني مسلمانن جي لاءِ روئيندي باڏائيندي دُعاَئون گهري، خاص ڪري اها دُعا گهرڻ نه وساري ته الهي **عَزَّوَجَلَّ**! هن حج کي اسان جي لاءِ حج مَبْرُور يعني مقبول حج بڻائي ڇڏڻ چوٽه حج مَبْرُور جي وڏي فضيلت ۽ اهميت آهي، ان ڪري حج جي دوران به هر هر اها دعا پڙهي ويندي آهي:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا حَجًّا مَبْرُورًا وَدُنْبًا مَغْفُورًا وَوَسْعِيًا مَشْكُورًا وَتِجَارَةً لَّا لَنْ تَبُورَ (يعني) اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! اسان کي حج مَبْرُور (يعني مقبول حج) نصيب ڪر، اسان جا گناهه بخشي ڇڏ، اسان جي ڪوشش مقبول فرما ۽ اسان کي اهڙي تجارت نصيب ڪر جنهن ۾ هر گز نقصان نه ٿئي. (بهشت کي کنڀيا، ص ۱۰۷)

تُو مَڪَهِ مَدِينَه دِڪْهَآ يَآ اِلٰهِي

دِڪْهَآ ٻَر بَرَس تُو حَرَمِ كِي ٻِهَارِي

چلے طَيِّبَه پھر قافلہ يا اِلٰہِي

شَرَف ۾ برس حج کا پاؤں خدايا

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْبِ!

مقبول حج جا فضائل

منا منا اسلامي پائرو! احاديثِ مبارڪ ۾ حج مَبْرُور يعني مقبول حج جا فضائل ۽ ان حج مان ڇا مراد آهي؟ هن جو بيان به موجود آهي. اچو! هاڻي مقبول حج جي فضيلتن تي مشتمل وڌيڪ 3 احاديثِ مُبارڪ ٻڌون ۽ خوش ٿيون: جيئن

1. نبي اڪرم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: مقبول حج جو ثواب جنت کان گهٽ ناهي. عرض ڪيو ويو: مقبول مان ڇا مراد آهي؟ فرمايائون: اهڙو حج جنهن ۾ کاڌو ڪارايو وڃي ۽ چڱي گفتگو ڪئي وڃي. (معجم اوسط، من اسمه موسيٰ، ۶/ ۱۷۳، حديث: ۸۴۰۵)

2. پياري آقا، مڪي مدني مُصْطَفِي صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: مقبول حج جي جزا جَنَّتْ نِي آهي، صحابَه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان عرض ڪيو: يا رسولَ اللّٰهُ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مقبول حج ڇا آهي؟ ارشاد فرمايا: اهڙو حج جنهن ۾ (بڪايل ڪي) کاڌو ڪرائڻ هجي ۽ سلام ڪي عام ڪرڻ.

(ڪنز العمال، ڪتاب الحج والعمرة، الفصل الاول... الخ، الجزء ۵، ۷/۳، حديث: ۸۳۰۱۱)

3. اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ جي ويجهو سڀ کان أَفْضَلُ عمل اهو ايمان آهي، جنهن ۾ شڪ نه هجي، اها جنگ آهي جنهن ۾ خيانت نه هجي ۽ مقبول حج.

(ابن حبان، ڪتاب السير، ذڪر البيان بان الجهاد... الخ، ۷/ ۵۹، حديث: ۴۵۷۸)

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْبِ!

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ! ٻڌو اوهان ته الله تعاليٰ پنهنجي ٻانهن کي نوازڻ جي لاءِ ڪهڙا ڪهڙا اسباب پيدا ڪيا آهن، بلا شبه اهو سڀ ان جو فضل ۽ ڪرم ئي آهي جو لکين عاشق هر سال ان جي پاڪ بارگاه جي حاضري جو شرف حاصل ڪندا آهن، ۽ مقاماتِ مُقَدَّسَ تي وڃي روئي روئي پنهنجي گناهن جي معافي گهرندا ۽ حج جي قبوليت جي اُميد رکي ديوانن جيان ”كَيْبِكَ ۽ اَللّٰهُمَّ كَيْبِكَ ۽ لَيْبِكَ لَا شَرِيكَ لَكَ كَيْبِكَ ۽ اِنَّ الْحَمْدَ ۽ النِّعْمَةَ لَكَ ۽ لَوْلَاكَ ۽ لَا شَرِيكَ لَكَ“ جون صدائون بلند ڪندا آهن ۽ دعا و استغفار ۾ مشغول رهندا آهن. ته اي حج جا فارم ڀرڻ وارا عاشقانِ رسول! اي حج جون تياريون ڪرڻ وارا عاشقانِ رسول! اوهان سڀني کي مبارڪ هجي ته اهو ئي ڪعبو شريف جو جنهن کي رڳو تصويرن ۾ ڏسي ڏسي اکين کي ٽٽو ڪندا هئاسين، آهون ڀريندا ۽ ديدار جي تڙپ ۾ لڙڪ وهائيندا هئاسين، جنهن جي ديدار جي شوق ۾ هڪ وڏي رقم جمع ڪئي آهي، سڄي زندگي جنهن پاڪ در جي حاضري جي لاءِ نه صرف پاڻ، اوهان دعائون گهريون بلڪ ٻين کان به گهرائيون ۽ انهي حسرت ۾ ڏينهن ڪٽندا هئا ته اسان کي به ڪڏهن ان پاڪ در جي حاضري نصيب ٿيندي، اسان به بيداري جي عالم ۾ انهن اکين سان ڪعبي شريف جي زيارت ڪنداسين، هتي وڃي آڀ زمر زمر پيئڻ نصيب ٿيندو، مُلتَزَمَ کي پاڪر پائي پنهنجو افسانو ٻڌائينداسين، مُقَدَّسَ مهاڳن تي وڃي روئيندي ٻاڏائيندي مَغْفِرَتَ ۽ رضوان جي خيرات طلب ڪنداسين، مبارڪ صد هزار مُبَارَكَ جو ڪجهه ئي ڏينهن کان پوءِ اِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ اوهان انهيءَ عظمت واري شهر جي پُرڪيف فُضَائِنَ جون برڪتون ماڻيندا ۽ پنهنجي کليل اکين سان خانَ ڪعبه جي انوار و تجليات جو نظارو ڪري پنهنجون سڪون لهائيندا. الله عَزَّ وَجَلَّ اوهان جي حج کي مقبول حج ڪري.

اَمِيْنِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رَضَوِي ضِيائِي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ زائرين حج جي مدني تربيت ڪندي مختلف مدني مذاڪرن ۾ مدني گل عطا ڪندي فرمائڻ ٿا:

* حاجي جڏهن الله ۽ رسول عَزَّ وَجَلَّ وَصَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي گهر جو ارادو ڪري، اُن جي دل ۾ الله عَزَّ وَجَلَّ جي محبت جو چراغ هجي ۽ اُن جو سينو، عشق رسول جو مدينو هجي ته ان جهڙي ڪا ٻي ڳالهه ئي ناهي!

* حاجي جي سان گڏ سفر ۾ گهٽ مان گهٽ هڪ سُنِّي مُتَّصِلَب (مسلك ۾ پڪو)، يار رسول الله چوڻ وارو عالمِ دين هجڻ گهرجي جيئن ته اتي قدم قدم تي شرعي رهنمائي ٿئي ۽ ايمان جي حفاظت جو به سامان ٿيندو.

* ڪاش! حج ڪرڻ وارا ”حاجي“ چورائڻ جي نيت سان نه بلڪ رضاءِ الهي جي لاءِ حاجي بڻجن.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رَضَوِي ضِيائِي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةُ حَرَمِيْن طَيِّبِيْن جي پُر نور نظارن جي يادن سان مالا مال حسرت دل ۾ ڪٽي پنهنجي هڪ ڪلام ۾ فرمائڻ ٿا:

عَرَافَاتِ كَا مَنِى كَا نِظَارَهُ نَصِيْبُ بُو

حج ڪا سفر پهر اے مرے مولیٰ نصیب بو

لطفِ طوافِ خانهٔ كعبه نصيب هو
پهر چشمِ اشڪبار جمانا نصيب هو
آنڪهون ميں خاكِ طَيِّبَه لگانا نصيب هو

كعبه كے جلوون سے دلِ مُضطربو كاش! شاد
مگے ميں اُن كی جائے ولادتِ په يا خدا
بم جا كے خوب لوڻين مدينے كی ڏهول پر

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪام ”علاقائي دورو براءِ

نيڪي جي دعوت“

منا منا اسلامي پاءرو! معاشري ۾ موجود طرح طرح جي ناجائز رسمن کان بچڻ جو ذهن مائٽڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جي لاءِ 12مدني ڪمن ۾ خوب خوب حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12مدني ڪمن مان هفتيوار هڪ مدني ڪم ”علاقائي دورو براءِ نيڪي جي دعوت“ ۾ ڀرپور شرڪت ڪيو. نيڪي جي دعوت ڏيڻ هڪ اهڙو اهم ڪم آهي جو سڀني ئي انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ۽ خود سيد الانبياءِ، محبوبِ خدا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي به انهيءَ مقصد جي لاءِ دنيا ۾ موڪليو ويو، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مختلف مُشڪلاتون ۽ تڪليفون برداشت ڪرڻ جي بعد به اَمْرِيَالْبَعْرُوفِ وَنَهَى عَنِ الْاُبْتِكْرِ (يعني نيڪي جي دعوت ڏيڻ ۽ بُرائي کان منع ڪرڻ) جي هن عظيم ڪم کي بِحُسْنِ وَخوبِي سر انجام ڏنو. اسان کي به وقت ڪڍي هن عظيم مدني ڪم ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺڻ گهرجي. ان جي علاوه هر جمعرات جو ٿيڻ واري هفتيوار سُنْتَنِ پري اجتماع ۾ اول تا آخر شرڪت سان گڏوگڏ هر هفتي بعد نمازِ عشا ٿيڻ واري مدني مذاڪري ۾ شرڪت کي به پنهنجو معمول بڻايو ۽ هر مهيني تن (3) ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت به حاصل ڪيو.

إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ان جون کوڙ ساريون برکتون نصيب ٿينديون. اچو ترغيب جي لاءِ مان اوهان کي هڪ مدني بهار ٻڌايان ٿو:

19 سال پراڻو مرض

بابُ المدينه (ڪراچي) جي علائقي ناظم آباد ۾ مقيم هڪ وڏي عمر واري اسلامي پيءُ مدني قافلي مان حاصل ٿيڻ واري برکتن جو ڪجهه اهڙي طرح تذڪرو ڪن ٿا ته مان اٽڪل 19 سال کا ساھ جي مرض ۾ مبتلا هئس. ڪڏهن ته مرض جي شدت جي ڪري مون کي شديد تڪليف برداشت ڪرڻي پوندي هئي. ڪڏهن آڏي رات جو طبيعت پگڙجي ويندي هئي ته انهيءَ وقت ڊاڪٽر وٽ وڃڻو پوندو هو، مطلب ته مان بيحد پریشان رهندو هئس. علاج مُعالجي ۾ ڪا ڪمي نه ڪئي هئي. هر ڏينهن ڪم و بيش 150 روپيا دوائين تي خرچ ٿيندا هئا، جنهن سان وقتي طور تي تو آرام ٿيندو هو، پر مون کي مُستقل سُڪون ميسر نه هو. هر وقت انهيءَ فڪر ۽ پریشاني ۾ رهندو هئس ته ان مرض مان ڪيئن شفا ملندي. منهنجي خوش قسمتي جو هڪ پيري دعوتِ اسلامي جي عاشقانِ رسول سان گڏ ٿن ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت حاصل ٿي. مدني قافلي جي برکت سان جتي منهنجا ڏينهن رات عبادتِ الهي ۾ گذريا ۽ علمِ دين حاصل ڪرڻ جو موقعو مليو. اتي مون کي بيون برکتون به نصيب ٿيون.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ انهن ٽن ڏينهن ۾ مون کي نه انجڪشن جي حاجت پيش آئي، نه ئي ڪنهن ڊاڪٽر وٽ وڃڻو پيو، بلڪ مدني قافلي ۾ اهڙو اطمینان ۽ سکون مليو جيڪو ان کان اڳ ۾ ڪڏهن نه مليو هو. أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ مدني قافلي جي برکت سان منهنجو 19 سال پراڻي مرض ۾ واضح ڪمي آئي.

هاڻي مون نيت ڪئي آهي ته **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** هر مهيني 3 ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر ڪندس.

ياؤ ڳو فرحتين قافليءَ ۾ چلو

دل ۾ گر ڌرد ٻو ڌر سے رُخ زرد ٻو

لينے آسائشين قافليءَ ۾ چلو

آفتون سے نه ڏر، رکھ ڪرم ۾ نظر

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي پائرو! اها ڳالھ به ڏهن نشين رهي ته مقبول حج جو مفهوم نهايت وسيع آهي، شايد اهو ئي سبب آهي جو بعض عالم سڳورن **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ** پنهنجي ڪتابن ۾ مقبول حج جي قبول ٿيڻ جا شرط لکيا آهن ۽ مقبول حج جي فضيلتن تي مُشتمل احاديثِ طيبه جي شرحن جي تحت نهايت واضح انداز ۾ ان جي نشانين کي بيان فرمايو آهي. اچو! مقبول حج جا شرط ۽ ان جي نشانين کي ٻڌون ٿا ته جيئن حج جي سعادت ملڻ تي اسان سڀ به ۽ خاص ڪري هن سال **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي گهر جا مهمان بنجڻ وارا مُسلمان ان مان حاصل ٿيڻ وارن مدني گنن کي پنهنجي دل جي مدني گلدستي ۾ سجائي مقبول حج جي خوشخبري ماڻڻ وارن ۾ پنهنجو نالو لکرائڻ ۾ ڪامياب ٿي سگهن جيئن ته

صدرُ الشَّرِيعِ، بدرُ الطَّرِيقِ حضرت علامه مولانا مفتي محمد أمجد علي

اعظمي **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** فرمائن ٿا: قبول حج جي لاءِ تي (3) شرط آهن: **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** فرماتا آهي:

ترجمو ڪنز اليمان: ته نه عورتن جي آڏو صحبت جو ذڪر ٿئي، نه ڪو ڏوهه، نه ڪنهن سان

فَلَا رَفَثٌ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ط

جهيڙو. (پ ۲، البقرة: ۱۹۷)

ته انهن ڳالهين کان نهايت ئي پري رهڻ گهرجي، جڏهن ڪاوڙ اچي يا جهڳڙو ٿئي يا ڪنهن گناه جو خيال اچي، هڪدم مٿو جُهڪائي دل ڏانهن مُتَوَجَّه ٿي هن آيت جي تلاوت ڪري ۽ هڪ ٻه ڀيرا لاَ حَوْلَ لِي وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پڙهي، اها ڳالهه ختم ٿي ويندي، اهو ناهي ته ان جي طرفان ابتدا ٿئي يا پنهنجي ساٿي ئي سان جهڳڙو بلڪ بعض اوقات امتحاناً راه هلندڙن کي پيش ڪيو ويندو آهي ته بي سبب اٿڪندا بلڪ گار گند ۽ لَعْنَت و مَلَامَت ڪرڻ لاءِ تيار ٿيندا آهن، تنهنڪري حاجي کي هر وقت هوشيار رهڻ گهرجي، خدا نه ڪري هڪ ٻن جملن ۾ سڄي محنت ۽ رُوپيا برباد ٿي وڃن. (بهار شريعت، حصه ششم، ۱۰۶۱/۱-۱۰۶۰ بتغير قليل)

ياد رهي ته گناه جو ڪم ۽ جهيڙو جهتو ته هر جڳهه تي منع آهي پر جيئن ته حج هڪ عظيم ۽ مُقَدَّس عبادت آهي، ان ڪري هن عبادت جي دوران هن کان بچڻ جي بطور خاص تاڪيد ڪئي آهي.

(صراط الجنان، ۲، البقرة، تحت الآية: ۱/۱۹۷/۳ بتغير قليل)

چُومون عَرَبَ كِي وادياں اے ڪاش! جا ڪے پھر
ڪعبے ڪے جلوؤں سے دل مُصْطَرَّ بو ڪاش! شاد
صَحْرَا ميں اُن ڪے گھومنا پھرنا نصيب ٻو
لُطْفِ طَوَافِ خَانَه ڪعبه نصيب ٻو
اچو! هاڻي اسان مقبول حج جي نشانين جي باري ۾ ٻڌون ٿا. چنانچہ

مقبول حج جون نشانين

حُجَّةُ الْاِسْلَام حضرت سَيِّدُنَا امام محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فَرَمَائِن ٿا: منقول آهي، حج جي قبول ٿيڻ جي هڪ نشاني اها به آهي ته حاجي جن نافرمانين ۾ پهريان مُبْتَلَا هو، انهن کي ڇڏي ڏئي ۽ پنهنجي بُرن دوستن کي ڇڏي نيڪن جي صحبت اختيار ڪري، راند روند ۽ غفلت پرين مجلسن کي ڇڏي ذڪر و فڪر ۽ بيداري جون محفلون اختيار ڪري.

(احياء العلوم، ۱/۸۰۳)

اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت مولانا شاه احمد رضا خان رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: حج مبرور (مقبول حج) جي نشاني ئي اها آهي ته پهريان کان سنو تي موتي. (فتاويٰ رضويه، ۲۴/۴۶۷)

صدرُ الشريعة، بدرُ الطريفة حضرت علامہ مولانا مفتي محمد أمجد علي اعظمي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: (حاجي کي گهرجي ته اهو) حاجت کان وڌيڪ زادِ راه (سفري سامان) کڻي جو ساڻين جي مدد ۽ فقيرن تي صدقو ڪندو هلي، جو اها مقبول حج جي نشاني آهي. (بهار شريعت، حصه ششم، ۱۰۵۱/۱ بتغير قليل)

شيخ الحديث حضرت علامہ عبد المصطفى اعظمي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: مقبول حج اهو حج آهي جو جنهن جي دوران حاجي ڪو گناه جو ڪم نه ڪري، نه ئي رپاڪاري ۽ شهرت جو ڪو شڪ ۽ شُبوت ٿئي، بلڪ صرف الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي لاءِ هجي. (بهشت کي ڪنجياں، ص ۱۰۷ بتغير قليل) (هڪ ٻي هنڌ تي فرمائن ٿا: حج جي لاءِ روانو ٿيڻ وقت) رقم يا زادِ راه جيڪو ڪجهه گڏ وٺي وڃي حلال مال مان وٺي نه ته حج مقبول ٿيڻ جي اُميد ناهي جيتوڻيڪ فرض ادا ٿي ويندو، جيڪڏهن پنهنجي مال ۾ ڪجهه شُبوت هجي ته گهرجي ڪنهن کان قرض وٺي حج تي وڃي ۽ اهو قرض پنهنجي مال مان ادا ڪري، رقم ۽ زادِ راه پنهنجي حاجت کان ڪجهه وڌيڪ کڻي وڃي ته جيئن پنهنجي ساڻين جي مدد ڪري ۽ فقيرن کي صدقو ڏيندو هلي جو اهو مقبول حج جي نشاني آهي. (جنتي زيور، ص ۳۶۷ بتغير قليل)

مفسرِ شهير، حڪيمُ الامت مفتي احمد يار خان نعيمي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ به مختلف هنڌن تي مقبول حج جي نشانين کي بيان فرمايو آهي جيئن پاڻ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: * مقبول حج اهو آهي جيڪو جهيڙي جهڻي،

گناه ۽ ڏيکاءَ کان خالي هجي ۽ صحيح ادا ڪيو وڃي. (مرآة المناجیح، ۸۷/۴ بتغير قليل)
 * مقبول حج هوندو ئي اهو آهي جو نمازون وغيره ادا ڪري ڪيو وڃي.
 (مرآة المناجیح، ۱۴۶/۴) * مقبول حج مان مراد اهو حج آهي، جنهن ۾ گناه کان بچيو
 وڃي يا اهو حج جنهن ۾ ڏيکاءَ ۽ شهرت کان پرهيز هجي يا * مقبول حج
 اهو حج آهي جنهن کان بعد حاجي مرڻ گهري تائين گناهن کان بچي، حج
 برباد ڪرڻ وارو ڪو عمل نه ڪري.

حضرت سيدنا حسن بصري رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: * مقبول حج اهو آهي
 جنهن کان پوءِ حاجي دنيا کان بي رغبت ۽ آخرت ۾ رغبت رکڻ وارو ٿي
 رهي، يا * مقبول حج اهو آهي جيڪو حاجي جي دل ۾ ڪري ڇڏي جو
 ان جي دل ۾ سوز ۽ اکين ۾ آلاڻ رهي. (مرآة المناجیح، ۴۴۱/۵ بتغير قليل) * مقبول حج
 اهو حج آهي جيڪو حلال ڪمائي ۽ صحيح طريقي سان ادا ڪيو وڃي،
 اخلاص سان گڏ ڪيو وڃي ۽ مرڻ دم تائين ڪا اهڙي حرڪت نه ٿئي،
 جنهن سان حج باطل ٿي وڃي يعني مقبول جو بدلو صرف دنياوي غذا ۽
 گناهن جي معافي يا دوزخ کان نجات يا عذاب ۾ ڪمي جي صورت ۾ نه
 ٿيندو بلڪ جنت ضرور ملندي. (مرآة المناجیح، ۹۶/۴ بتغير قليل)

ميٿا مدينه پهر ڏکها يا رب مصطفے

حج کا شرف ہو پهر عطا یارب مصطفے

فرما یہ پورا مدعا یا رب مصطفے

دیدے طوافِ خانة کعبه کا پهر شرف

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته مقبول حج جي نعمت ماڻڻ جي لاءِ
 اخلاص جو هئڻ ۽ رڳو ڪاري کان بچڻ ڪيتري قدر ضروري آهي، ياد رهي!
 اخلاص قبوليت جي چاڻي آهي، اخلاص جي بنا ڪيا ويندڙ وڏا وڏا عمل به

بارگاہ الہی ۾ نامقبول قرار ٿيندا آهن، تنهنڪري حاجي جيڪڏهن اخلاص جي دولت سان مالا مال آهي ته اها به مقبول حج جي نشاني آهي جڏهن ته ڏيکاءَ، حُبُ جاه ۽ طلبِ شہرت پين نيڪ عملن جي قبوليت سان گڏوگڏ حج جي قبول ٿيڻ جي راه ۾ نهايت وڏيون رڪاوٽون آهن.

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامہ مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي داعية بركاتهم العالیه پنهنجي تصنيف ”رَفِيقُ الْحَرَمَيْنِ“ ۾ فرمائن ٿا: ياد رکو! هر عبادت جي قبوليت جي لاءِ اخلاص شرط آهي. هاءِ! هاڻي علمِ دين ۽ سني صحبت کان دوري جي ڪري اسان جون اڪثر عبادتون رياڪاري جي نذر ٿي برباد ٿي وينديون آهن. جهڙي طرح هاڻي هر ڪم ۾ ڏيکاءَ جي عمل دخل کي ضروري سمجهيو وڃي ٿو، ائين هاڻي حج جهڙي عظيم سعادت به ڏيکاءَ جي ور چڙهي ويندي آهي. مثال طور بي شمار ماڻهو حج ادا ڪرڻ کان پوءِ پنهنجو پاڻ کي پنهنجي زبان سان بنا ضرورت جي حاجي چوندا آهن ۽ پنهنجي قلم سان لکندا آهن، توهان شايد سوچ ۾ پئجي ويا هوندؤ ته آخر ان ۾ ڪهڙو حرج آهي؟ ها واقعي هن صورت ۾ ڪو حرج ناهي ته ماڻهو توهان کي پنهنجي مرضي سان حاجي صاحب چئي سڏ ڪن، تي اڄڪلهه ته عجيب تماشو آهي، حاجي صاحب حج لاءِ ويندا يا ايندا آهن ته بغير سني نيت جي سڄي عمارت کي ننڍن بلبن سان سينگارڻو ويندو آهي ۽ گهر تي ”حج مبارڪ“ جو بورڊ لڳايو ويندو آهي بلڪ توبه توبه، ڪٿي ڪٿي ته حاجي احرام سان خوب تصويرون ڪيرائيندا آهن. آخر اهو ڇا آهي؟ ڇا ڀڄي ويل مُجَرَّم جو پنهنجي رحمت واري رب عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ اهڙي طرح ڌام ڌوم سان وڃڻ مناسب آهي؟ نه هرگز نه بلڪ

روئندي ۽ آهون پريندي لرندي، ڏکندي وڃڻ گهرجي.

غالباً نماز روزي جي مقابلي ۾ حج ۾ وڌيڪ بلڪ قدم قدم تي ريارڪاري جا خطرات پيش ايندا آهن، حج هڪ اهڙي عبادت آهي جيڪا علي الاعلان ڪئي ويندي آهي ۽ ٻيو هر هڪ کي نصيب ناهي ٿيندي، انهيءَ ڪري ماڻهو حاجي سان عاجزي سان ملندا آهن، خوب احترام ڪندا، هٿ چمندا، هار پرائيندا ۽ دعائن جي درخواست ڪندا آهن. اهڙي موقعي تي حاجي سخت امتحان ۾ پئجي ويندو آهي چوٽه ماڻهن جي عقيدت پرئي سلوڪ ۾ ڪجهه اهڙي لذت هوندي آهي جو انهيءَ سبب عبادت جي وڏي کان وڏي تڪليف به ننڍي محسوس ٿيندي آهي ۽ ڪڏهن ڪڏهن ماڻهو حب جاه ۽ ريارڪاري جي تباهه ڪاري جي چڪر ۾ ڦاسي چڪو هوندو آهي پر ان کي خبر به نه پوندي آهي! ان جي دل چوندي آهي ته سيني ماڻهن کي منهنجي حج تي وڃڻ جي خبر پئجي وڃي ته جيئن اهي مون سان اچي ملن، مبارڪ باد ڏين، تحفا ڏين، منهنجي گلي ۾ گلن جا هار وجهن، مون کي دعا جي لاءِ عرض ڪن، مديني ۾ سلام عرض ڪرڻ جي لاءِ ٻاڏائي ڪري دعا جي درخواست ڪن ۽ مون کي رخصت ڪرڻ جي لاءِ ائيرپورٽ تائين اچن وغيره وغيره خواهشن جي ڪثرت ۽ علم دين جي ڪمي سبب ڪڏهن ڪڏهن حاجي ”شيطان جو رانديڪو“ ٿي ڪري رهجي ويندو آهي تنهنڪري شيطان جي وار کان خبردار ڪندي، پنهنجي دل جي اندر خوب عاجزي پيدا ڪيو، نمائشي انداز کان پاڻ کي بچايو، خدا جو قسم! ريارڪاري جو عذاب ڪنهن کان به برداشت ٿي نه سگهندو. (رفيق الحرمين، ص ۵۱ تا ۵۶ ملتقطاً)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 576 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”نيڪي جي دعوت“ حصو پهريون صفحي 53 تي فرمان مصطفيٰ ﷺ آهي: بيشڪ جهنم ۾ هڪ وادي آهي جنهن کان جهنم روزانو چار سؤ ڀيرا پناهه گهري ٿو، الله ﷻ هي وادي امتِ محمديه علي صاحبها الصلوة والسلام جي ان ريارڪارن جي لاءِ تيار ڪئي آهي جيڪي قرآن شريف جا حافظ، غير الله جي لاءِ صدقو ڪرڻ وارا، الله ﷻ جي گهر جا حاجي، ۽ راه خدا ۾ نڪرڻ وارا هوندا. (معجم كبير، الحسن عن ابن عباس، ۱۳۶/۱۲، حديث: ۳: ۱۲۸۰)

عطا ڪرڻ لاءِ اخلاص کي مجھ ڪو نعمت نه نزديڪ آڻي ريا يا الهي

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

الله الله! منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته ريا ڪاري جو مُوذي مرض پنهنجي اندر ڪيتري قدر برائيون رکي ٿو جو ان جي نُحُوسَت سان نه صرف حفظِ قرآن، صدقو، حج ۽ راه خدا ۾ نڪرڻ جهڙين وڏين وڏين نيڪين ڪرڻ وارن کي پنهنجي نيڪين کان هٿ ڌوڻا پون ٿا بلڪ معاذ الله ﷻ جهنم جي هڪ پُرخطر وادي به انهن جو نڪاڻو ٿيندي. تنهنڪري جيڪڏهن شيطان مردود اسان کي حج يا ڪنهن به عبادت تي ريارڪاري ڪرڻ، عزت و شهرت جي خواهش ڪرڻ تي اُپاري ته اسان کي گهرجي ته اسان الله ﷻ جي بي نيازي کان بچون ۽ پاڻ کي ائين سمجهائون ته ماڻهن جو منهنجي واکاڻ ۾ ڪجهه جُملا چوڻ يا مون کي ساراه جوڳي نگاه سان ڏسڻ، يا مون کي شهرت ملي وڃڻ، نفس جي لاءِ يقيناً لذت جو سبب آهي پر ان جي واکاڻ نه ته منهنجي ثواب ۾ اضافو ڪرائي سگهي ٿي ۽ نه ئي ميدانِ محشر ۾ مون کي ڪاميابي ڏياري

سگهي ٿي، البت جيڪڏهن مان ماڻهن جي واکاڻ ڪرڻ سبب رڳو ڪاري جي آفت ۾ مبتلا ٿي ويس ته منهنجي عبادت قبوليت جو درجو حاصل نه ڪري سگهندي، تنهنڪري اهڙي ساراه جي خواهش رکڻ جو ڪهڙو فائدو؟ مان ماڻهن کي ڏيکارڻ جي لاءِ نيڪ عمل چو ڪيان، مون کي صرف ۽ صرف پنهنجي ربَّ **عَزَّ وَجَلَّ** جي رضا جي لاءِ عبادت ڪرڻ گهرجي. جيڪڏهن رڳو ڪاري جي شيطاني وسوسي اچڻ مهل اسان اهڙي طرح پاڻ کي سمجهائينداسين ۽ پنهنجي نفس کي آئينو ڏيکارينداسين ته **لَنْ يَشَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** رڳو ڪاري کان بچڻ ۾ ڪافي حد تائين ڪامياب ٿي وينداسين.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

ڪتاب ”رَفِيقُ الْحَرَمَيْنِ“ جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! حج جا فضائل ۽ مسئلا ڄاڻڻ ۽ رڳو ڪاري جي آفت مان بچڻو ڇڏائڻ جي لاءِ شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **دَاعَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جي تصنيف ”رَفِيقُ الْحَرَمَيْنِ“ جو مطالعو ڪيو. **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ** پنهنجي هن ڪتاب ۾ حج ۽ عمرو ڪرڻ جون نيتون، ان جو طريقو، سفر جا 26 مدني گل، احرام ٻڌڻ جو طريقو، مختلف دعائون، دلچسپ حڪايتون، ضروري احتياطي، بارگاه رسالت ۾ حاضري جا مدني گل، مڪي مديني جي مقدس مقامات بابت مفيد معلومات، حج جي متعلق اهم سوال ۽ جواب ۽ ٻيا ڪيئي مدني گلن کي بيان فرمايو آهي، تنهنڪري اڄ ئي هن ڪتاب کي مڪتبه المدينه جي بستي تان هديه طلب فرمائي پاڻ به ان جو مطالعو ڪيو ۽ ٻين کي به ان جي ترغيب ڏياريو، بلڪ ٿي سگهي ته حصولِ ثواب

جي نيت سان حسبِ توفيق وڌيڪ تعداد ۾ طلب فرمائي عازمين حج کي به تحفته پيش ڪيو.

دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان کي ٻين عبادتن سان گڏوگڏ حج جهڙي اهم ترين عبادت جي معاملي ۾ به الله تعاليٰ جي نيڪ ٻانهن جو طرزِ عمل پيش نظر رکڻ گهرجي، الله وارن جو حج جو انداز نهايت ئي نرالو هوندو آهي، ڏينهن رات پنهنجي مالڪ ۽ موليٰ جي ياد ۽ ان جي اطاعت ۾ مشغول رهڻ ۽ حج جا ارڪان ڪامل طريقي سان ادا ڪرڻ ۽ حج جي قبُوليت ۾ رڪاوٽ بنجڻ وارين شين کان پري رهڻ جي باوجود به انهن تي اهو خوف طاري رهندو آهي ته ڪٿي اسان کي هن ڌر تان ڌڪاريو نه وڃي. حالانڪه بارگاهِ الهي ۾ هنن مبارڪ هستين جي زبردست مقبُوليت جي سبب ڪڏهن ته سڀني حاجين جو حج قبول ڪيو ويندو آهي. اچو! حج جون به (2) ايمان افروز حڪايتون ٻڌون ۽ نصيحت جا مدني گل حاصل ڪيون جيئن

لَبَّيْكَ جُوندي ئي بي هوش ٿي ويا

خاندانِ اهلِ بيت جا چشم و چراغ حضرت امام زَيْنُ الْعَابِدِينَ عَلِي بنِ حُسَيْن رضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ حج جو شرف حاصل ڪيو، جڏهن احرام ٻڌو ۽ سواري تي

سوار ٿيا ته چهرو مبارڪ زرد ٿي ويو ۽ ڏڪڻ لڳا، لَبِيڪ نه چئي سگهيا، عرض ڪيو ويو: ”اوهان لَبِيڪ نه ٿا پڙهو؟“ فرمائون: مون کي ڊپ آهي ته ڪٿي جواب ۾ لَبِيڪ نه چيو وڃي، عرض ڪيو ويو: احرام ٻڌي (حج جي نيت ڪرڻ کان پوءِ گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو) لَبِيڪ چوڻ ضروري آهي. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ لَبِيڪ پڙهي ته بيهوش ٿي ڪري سواريءَ تان زمين تي اچي ويا ۽ حج پوري ٿيڻ تائين اها صورت حال رهي ايسٽائين جو پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجو حج مڪمل ڪيائون. (تهذيب التهذيب، حرف العين: من اسمه علي، علي بن حسين... الخ، ۶۷۰/۵، رقم ۴۸۵۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سَيِّدُنَا رَابِعَ عَدْوِيٍّ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جَوْح

حضرت سَيِّدُنَا رَابِعَ عَدْوِيٍّ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا پنڌ ۽ اهو به پيرين اگهاڙي حج ڪيو الله عَزَّوَجَلَّ ان کي جيڪو به کاڌو عطا فرمايو اهو ايشار ڪري چڏيندي هئي، ڪعبي شريف جي ويجهو پهچندي ئي بيهوش ٿي ڪري پئي. جڏهن هوش ۾ آئي ته پنهنجو رخسار بيت الله شريف (جي چائنٺ) تي رکي عرض ڪيائين: يا الله عَزَّوَجَلَّ! اها تنهنجي بانهن جي پناهه گاهه آهي ۽ تون انهن سان محبت فرمائين ٿو. موليٰ! هاڻي ته اکين مان ڳوڙها به ختم ٿي چڪا آهن، پوءِ طواف ڪيائين ۽ سعي ڪرڻ کان پوءِ جڏهن وقوف عرفه جو ارادو ڪيائين ته عورتن وارا مخصوص ڏينهن شروع ٿي ويا، روئندي عرض ڪيائين: اي منهنجا مالڪ و موليٰ عَزَّوَجَلَّ جيڪڏهن اهو معاملو توکان سواءِ ڪنهن غير جي طرفان ٿئي ها ته ضرور مان تنهنجي بارگاهه ۾ شڪايت ڪريان ها، هي ته تنهنجي مرضي سان ٿيو آهي، ان ڪري شڪايت ڪيئن ٿي ڪري سگهان! اهو چوندي ئي انهن کي غيب جو آواز ڏيڻ واري ملائڪ

جي طرفان آواز آيو: ”اي رابع! اسان تنهنجي ڪري سڀني حاجين جو حج قبول ڪري ورتو ۽ تنهنجي ان گهٽتائي جي ڪري سڀني جون گهٽتائون به پوريون ڪري ڇڏيون.“ (الروض الفائق، المجلس الثامن في ذكر حجاج... الخ، ص ۶۰)

يا خدا! حج به بلا آڪي ميڻ ڏيڪهون
پهرميسر بو مجھے ڪاش! وُفوفِ عَرَفاَتِ
ڪاش! اڪبار ميڻ پهر ميڻها مدينه ڏيڪهون
جَلَوُه ميڻ مُزْدَلِفَه اور مَنِ ڪا ڏيڪهون

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪيل ٻنهي حڪايتن کي ٻڌي ڪري اندازو لڳائي سگهجي ٿو ته الله وارن ۽ الله وارين جو حج، بارگاه خداوندي ۾ قبوليت جي ڪيتري اعليٰ مرتبي تي هوندو آهي، حج دوران حضرت سيدتنا رابع بصري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جي ايشار جو جذبو به ساراه جوڳو هو جو پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا پنهنجو ڪاڌو پڻ راه خدا ۾ ايشار ڪنديون هيون، پر بڪايل رهنديون هيون، حج جي رڪنن دوران مخصوص ڏينهن اچڻ جي باوجود زبان تي شڪوه رنج و اڪم آڻڻ جي بدران صبر ۽ شڪر جو مظاهرو ڪيو، ته الله عَزَّوَجَلَّ کي پنهنجي ٻنهي جي اها ادا ايتري قدر پسند آئي جو رب تعاليٰ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جي طُفيل سمورن حاجين جو حج قبول ڪري ورتو. بيان ڪيل حڪايت ۾ اسان سڀني جي لاءِ نَصِيحت جا مدني گل موجود آهن، جو جيڪڏهن مُقدّر سات ڏئي ۽ اسان مان ڪنهن کي الله عَزَّوَجَلَّ جي طرفان حج جي سعادت ملي ۽ هن مبارڪ سفر ۾ اسان کي ڪا تڪليف پهچي مثلاً حج دوران جيڪڏهن گرمي جي شدت وڌيڪ ٿي، بيماري ٿئي، سامان يا رقم وغيره چوري ٿئي، مناسب رهائش گاه نه ملي يا ان جي علاوه ڪو ٻيو صدمو پهچي ته اڳ ۾ ذهن بنائڻ گهرجي ته هنن

تڪليفن تي صبر ڪري اجر و ثواب جو خزانو کٽڻ جي ڪوشش ڪندس، عاشقن جي لاءِ هن مبارڪ سفر جو ته ڪنڊو به گل جيان هوندو آهي جڏهن ته مخلوق جي اڳيان پنهنجي پریشاني جو اظهار ڪرڻ هرگز عقلمندن ۽ عشق وارن جو شيوه ناهي.

دشتِ عَرَبِ نَصِيبُ بُو صَحْرَا نَصِيبُ بُو

لُطْفِ طَوَافِ خَانَةِ كَعْبَةِ نَصِيبُ بُو

مگه بهي بُو نَصِيبُ مَدِينَةِ نَصِيبُ بُو

كعبے کے جلوؤں سے دلِ مُضَطَّر بُو كاش! شاد

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

مجلس حج و عمره

منا منا اسلامي پائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اسان نهايت خوش نصيب آهيون جو الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول عطا فرمايو، الله عَزَّوَجَلَّ جي فضل و ڪرم سان دعوتِ اسلامي تبليغ دين جي 103 شعبن ۾ نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچائڻ ۾ مصروف آهي، انهن شعبن مان هڪ شعبو ”مجلس حج و عمره“ به آهي جيڪا حج و عمره جي لاءِ وڃڻ وارن اسلامي پائرن ۽ اسلامي پيڻرن جي باقاعده تربيت ڪرڻ، انهن کي بارگاه خداوندي ۽ بارگاه مصطفوي جا آداب ۽ ضروري مسئلا سيکارڻ جي لاءِ قائم ڪئي وئي آهي. هن مجلس ۾ شامل تربيت يافته مبلغ اسلامي پائر هر سال حج جي موسم بهار ۾ حاجي ڪيمپن ۾ وڃي حاجين جي تربيت ڪندا آهن جڏهن ته مبلغات اسلامي پيڻرون حاجيائين جون تربيت ڪنديون آهن. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن مجلس جي تحت حج و زيارتِ مدينه جي لاءِ مڪي مديني وڃڻ وارن کي اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَه جا تحرير ڪيل ڪتاب ”رَفِيقُ الْحَرَمَيْنِ“ ۽ ”رَفِيقُ الْمُعْتَمِرِينَ“ به تحفي طور پيش ڪيا ويندا آهن ته

جيئن الله عَزَّوَجَلَّ جي گهر جا مهمان ۽ حبيبِ خدا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا عاشي هن عبادت کي احسن طريقي سان ادا ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃن.

شيخ طريقت، اميراهلسنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رَضَوِي ضِيائِي دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه نيڪين جا پاڻ به حريص آهن ۽ اُمتِ مسلمه کي به نيڪين جي ترغيب ڏياريندا رهندا آهن، پاڻ "براء حج و سفرِ مدينه" 19 مدني انعامات سوالن جي صورت ۾ عطا ڪيا آهن. انهن مدني انعامن کي اپنائڻ وارن کي پاڻ جيڪا دُعا ڏني آهي اها به ٻڌي وٺو:

”ياربَّ المصطفى! جيڪو به عمري شريف جي سفر ۾ انهن مدني انعامات جي مطابق پنهنجو وقت گذاري، اُن کي مرڻ وقت محبوبن ڪريمين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو جلوو ڏيکار.“

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بيشڪ هر حاجي جي اها آرزو هوندي آهي ته اهو حج جون برڪتون ۽ ان مان حاصل ٿيڻ وارن اُخروي فائدا ۽ ثمرات گڏ ڪري واپس موٽي ۽ ان جو شمار به انهن خوش نصيبن ۾ ٿئي، جن جا حج بارگاه خُداوندي ۾ قبُوليت جو شرف حاصل ڪندا آهن، تنهنڪري جن خوش نصيبن کي حج ۽ عمري جي سعادت حاصل ٿئي، انهن کي گهرجي ته چڱي طرح غور ڪري وٺن ته جنهن مال مان اهو حج ۽ عمرو ڪرڻ وڃي رهيا آهن اهو حلال ۽ پاڪ به آهي يا نه، چوته حج جي قبُوليت جي نشانين مان هڪ نشاني اها به بيان ڪئي وئي آهي ته اهو حج حلال مال مان ڪيو

ويو هجي، ياد رهي! ته صرف حج ئي نه بلڪ هر قسم جي مالي عبادت جي لاءِ ضروري آهي ته اها پاڪ ۽ حلال مال مان ادا ڪئي وڃي. اچو! هن باري

۾ 2 عبرت آموز حديثون ٻڌون ۽ خوفِ خدا سان ڏکو جيئن ته

1. جڏهن ڪو حاجي حلال مال سان گڏ حج ڪرڻ جي لاءِ نڪرندو آهي ۽ پنهنجي سُواري جي رڪاب ۾ پير رکي (يعني سفر جو اراده ڪري)

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ چوندو آهي ته آسمان تان هڪ پڪارڻ وارو پڪاريندو

آهي لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ تنهنجو زادِ راه حلال آهي، تنهنجي سُواري حلال

آهي، تنهنجو حج، مقبول ۽ ٽون گناهن کان پاڪ آهين ۽ جڏهن ڪو

حاجي حرام مال سان حج ڪرڻ جي لاءِ نڪرندو آهي ۽ پنهنجي سُواري

جي رڪاب ۾ پير رکي (يعني سفر جو ارادو ڪري) لَبَّيْكَ چوندو آهي ته

آسمان تان هڪ پڪارڻ وارو پڪاريندو آهي لَا لَبَّيْكَ وَلَا سَعْدَيْكَ تنهنجو

زادِ راه حرام آهي ۽ ٻارن ٻچن جو خرچ حرام آهي ۽ تنهنجو حج،

مقبُول ناهي. (معجم اوسط، من اسمه محمد، ۶۵/۴، حديث: ۵۲۲۸)

2. جيڪو ٻانهو حرام مال حاصل ڪري پوءِ ان کي خرچ ڪري ته ان ۾

برڪت نٿي ڏني وڃي، صدقو ڪري ته مقبول نه آهي ۽ پاڻ کان پوءِ

چڏي مري ته جهنم ۾ وڃڻ جو سامان آهي-

(مسند احمد، مسند عبد الله بن مسعود، ۳۴/۲، حديث: ۳۶۷۲)

حرام مال سان حج ڪرڻ واري جي شامت

اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت مولانا شاه احمد رضا خان رحمته الله تعالى عليه فتاويٰ

رضويه جلد 23 صفحي 541 تي فرمائن ٿا: وياج جي پيسن سان جيڪو نيك

ڪم ڪيو وڃي، ان مان ثواب حاصل نه ٿيندو. حديث شريف ۾ آهي: جيڪو

حرام مال کڻي ڪري حج تي وڃي ٿو، جڏهن لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ چوندو آهي، الله تعاليٰ ارشاد فرمائيندو آهي: نه تنهنجي لَبَّيْكَ قبول، نه خدمت مقبول ۽ تنهنجو حج مردود آهي. (اتحاف السادة، ڪتاب اسرار الحج، الباب الثالث في آداب الدقيقة... الخ، ۴/۷۷۷)

ايسٽائين جو تون اهو حرام مال جيڪو تنهنجي قبضي ۾ آهي ان جي مستحقن کي واپس ڏئي ڇڏين. حديث ۾ آهي: رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا: **إِنَّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا** اي انسانو! بيشڪ الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي، پاڪ شين کي ئي قبول فرمائيندو آهي. (مسلم، ڪتاب الزكاة، باب قبول الصدقة... الخ، ص ۵۰۶، حديث: ۱۰۱۵) (فتاويٰ رضويه، ۲۳ / ۵۴۲ - ۵۴۶ بتغير قليل)

شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه پنهنجي هڪ ڪلام ۾ اُمتِ مسلمه کي حرام مال جي نحوستن کان بچڻ جي لاءِ نصيحت جا مدني گل عطا فرمائي رهيا آهن:

نارِ دوزخ ميں نه لے جائے کہیں مالِ حرام ڪر لو توبه چھوڙ دو اے بھائيو! سب ٻير پھير

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! واقعي حرام مال جي نُحُوسْت جا نتيجا نهايت خُطْرناڪ هوندا آهن جو اهو حج ۽ صَدَقِي جهڙي وڏين وڏين عبادتن کي به نه صرف ضايع ڪرائيندو آهي، بلڪ مالِ حرامِ مَرُط کان پوءِ مَعَاذَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ جَهَنم ۾ وٺي وڃڻ جو سامان به بڻجي سگهي ٿو، تنهنڪري مالِ حرام سان حج ڪرڻ وارن کي قُبُوليت حج جي اُميد لڳائڻ جي بدران اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي خُفِيه تَدْبِير کان ڊڄڻ گهرجي جو جيڪڏهن حرام مال سان ڪيل حج جي سبب ئي پڪڙ ٿي وئي ته ذَلَّت ۽ رُسُوائي کان علاوه ٻيو ڪجهه نه ورندي.

ان ڪري جن جن ماڻهن حرام مال سان ڪڏهن حج ڪيو آهي، انهن تي لازم آهي ته اهي الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ مالِ حرام سان حج ڪرڻ، حرام ڪمائن ۽ کاڌو ڪرائڻ کان سڄي پڪي توبه ڪن ۽ آئنده حرام مال کان بچندي رزقِ حلال ئي ڪمائڻ ۽ ان مان ئي صدقو ۽ حج وغيره نيڪيون ادا ڪرڻ جو پختو عزم ڪن ۽ جمع شده حرام مال بابت دارُالافتا اهل سنت کان شرعي رهنمائي به حاصل ڪري وٺن.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان حج جي فضيلت ۽ مقبول حج جي نشانين باري ۾ ٻڌو ته:

❖ مقبول حج جي هڪ نشاني اها آهي ته حاجي جن نافرمانين ۾ اڳ ۾ مُبْتَلَا هو، انهن کي ڇڏي ڏئي ۽ پنهنجن بُرن دوستن کي ڇڏي نيڪن جي صحبت اختيار ڪري، راند روند ۽ غفلت جي مجلسن کي ڇڏي ذڪر ۽ فڪر ۽ بيداري جون محفلون اختيار ڪري.

❖ مقبول حج جي هڪ نشاني اها آهي آهي ته حاجي پهريان کان سنو ٿي موتي.

❖ مقبول حج جي هڪ نشاني اها آهي آهي ته (حاجي کي ڪپي ته اهو) حاجت کان وڌيڪ زادِ راه ڪڍي ته جيئن ساڻين جي مدد ۽ فقيرن تي صدقو ڪندي هلي.

❖ مقبول حج جي هڪ نشاني اها آهي آهي ته حج جي دوران حاجي ڪو گناه جو ڪم نه ڪري، نه ئي ريا ڪاري ۽ شهرت جو ڪو شڪ ۽ شُبّه ٿئي، بلڪ محض الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي لاءِ هجي.

❖ مقبول حج جي هڪ نشاني اها آهي آهي ته حج جهيڙي جهڙي، گناه ۽ ڏيڪاءَ کان خالي هجي ۽ صحيح ادا ڪيو وڃي، نمازون وغيره ادا ڪري ڪيو وڃي.

❖ مقبول حج جي هڪ نشاني اها آهي آهي ته جنهن کان پوءِ حاجي دنيا کان بي رغبت ۽ آخرت ۾ رغبت رکڻ وارو بڻجي رهي، يا حاجي جي دل ٽرم ڪري ڇڏي جو ان جي دل ۾ سوز ۽ اکين ۾ آلاڻ رهي.

الله تبارڪ و تعاليٰ پنهنجي مڏني حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صَدَقِي اسان سڀني کي مقبول حج ۽ سفرِ مدينه جي سَعَادَت نصيب فرمائي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبوّت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنّت نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت

ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

سينه تری سُنَّت کا مدینه بنے آقا
جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

مسواڪ جون سنٽون ۽ آداب:

اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت، **دَاہِتْ بَرَکَاہُہُ الْعَالِيہِ** جي رسالي ”163 مَدَنِي گِل“ مان مسواڪ جون سنٽون ۽ آداب ٻڌون ٿا.

پھريان 2 فرمان مُصطَفِي **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ملاحظه ٿين: * ٻه رڪعتون مسواڪ (يعني ڏنڊ) ڪري پڙهڻ بغير مسواڪ جي 70 رڪعتن کان افضل آهن. (2) * مسواڪ جو استعمال پاڻ تي لازم ڪري ڇڏيو ڇو ته هي وات جي صفائي ۽ رب تعاليٰ جي رضا جو سبب آهي. (3) * حضرت سيدنا ابن عباس **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کان روايت آهي ته مسواڪ ۾ ڏهه خوبيون آهن: (ڪجهه هي آهن) وات کي صاف ڪري ٿو، مسوڙن کي مضبوط ڪري ٿو، نظر تيز ڪري ٿو، بلغم ختم ڪري ٿو، وات جي ڌپ ختم ڪري ٿو، سنت جي موافق آهي، فرشتا خوش ٿين ٿا، رب **عَزَّوَجَلَّ** راضي

1...مشكاة الصايح، كتاب الايمان، باب الاعتصام بالكتاب والسنة، 97/1، حديث: 175

2...الترغيب والترهيب، كتاب الطهارة، الترغيب في السواك... الخ، 127/1، حديث: 337

3...مُسْنَدِ اَحْمَد، مسند عبدالله بن عمر بن الخطاب، 2/428، حديث: 5869

ٿئي ٿو. * حضرت سيدنا امام شافعي رحمته الله تعالى عليه فرمائن ٿا: چار شيون عقل وڌائينديون آهن: فضول ڳالهين کان پرهيز، مسواڪ جو استعمال، نيڪ ماڻهن جي صحبت، پنهنجي علم تي عمل ڪرڻ⁽⁴⁾ * مسواڪ پيلو يا زيتون يا نم وغيره جي ڪوڙي ڪاڻي هجي * مسواڪ جي ٽولھ چيچ جي برابر هجي. * مسواڪ جڏهن استعمال جي قابل نه رهي ته اڇلايو نه، جو هي سنّت ادا ڪرڻ جو ذريعو آهي، ڪنهن جڳهه تي احتياط سان رکي ڇڏيو يا دفن ڪري ڇڏيو يا سمنڊ ۾ وجهي ڇڏيو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مكتبة المدينة** جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

ٿري سُنْتون پھ چل ڪر ميري روح جب نکل ڪر چلے تو گله لگانا مدنی مدینے والے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (5)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (6)

(3) رحمت جا ستر دروازا

5...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

6...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن. (7)

(4) ڇه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود

شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل

ٿيندو آهي. (8)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي

۽ صِدِّيقِ اڪبر رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللَّهُ

تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو

ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ

پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (9)

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

...7 القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

...8 افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

...9 القول البديع، الباب الاول، ص 125

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمُقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁰⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽¹¹⁾

﴿2﴾ جِن شَبِ قَدْرٍ حَاصِلِ كَرِي وَرْتِي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ،

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حليم و كريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي) فرمانِ مصطفىا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شَبِ قَدْرِ کي حاصل ڪري

ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹⁰ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

¹¹ ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305